

Sygn. akt V KK 191/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

Protokolant Barbara Kobrzyńska

w sprawie **T. M.**

skazanego z art. 278§1 kk i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 września 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 19 grudnia 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 572 k.p.k. umarza
postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w
stosunku do skazanego T. M.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 19 grudnia 2012 r., Sąd Okręgowy w Ś. na podstawie art. 570 k.p.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. połączył T. M. kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach: Sądu Rejonowego w W. wyrokiem z dnia 12 lipca

2007 r., sygn. akt II K 1170/06, za czyny z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. – 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz Sądu Rejonowego w W. wyrokiem z dnia 22 stycznia 2008 r., sygn. akt II K 278/07, za czyny z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy przyjęciu, że popełnione zostały w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. – roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i wymierzono ww. skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach: Sądu Okręgowego w Ś., wyrok z dnia 4 lipca 2006 r., sygn. akt III K 122/06 oraz Sądu Rejonowego w W., wyrok z dnia 27 kwietnia 2012 r., sygn. akt II K 18/12; pozostałe rozstrzygnięcia w wyrokach połączonych pozostawiono do odrębnego wykonania; orzeczono o kosztach adwokackich oraz kosztach sądowych.

Wyrok łączny nie została zaskarżony przez strony zyskując prawomocność w dniu 28 grudnia 2012 r. (k. 60).

Kasację od tego wyroku wywiódł Prokurator Prokuratury Generalnej zaskarżając go w całości na korzyść skazanego T. M. Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k., poprzez wydanie wyroku łącznego bez wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w następstwie czego doszło do objęcia wyrokiem łącznym wyroku w sprawie o sygn. akt II K 1170/06 Sądu Rejonowego w W., który został uchylony wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 29 lutego 2008 r., sygn. akt IV Ka 80/008. Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Prokuratury Generalnej oraz sformułowany w niej wniosek końcowy jest zasadna.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie doszło do uchybienia wskazanego i opisanego w *petitum* skargi. Orzeczenie wydane przez Sąd Okręgowy w Ś. zapadło bez uprzedniego wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy.

Sąd Okręgowy procedując w przedmiocie wydania wyroku łącznego przeoczył, pomimo przeprowadzenia dowodu z akt sprawy Sądu Rejonowego w W.,

sygn. akt III K 46/11, poprzednie sygn.: II K 1170/06 i II K 201/08, że wyrok w odniesieniu do skazanego T. M. w sprawie o sygn. akt II K 1170/06 został uchylony (art. 435 k.p.k.) a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 29 lutego 2008 r., sygn. akt IV Ka 80/08 (k. 812, t. IV). Nie dostrzegł także tenże Sąd, że w toku ponownego rozpoznania sprawy T. M. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 15 grudnia 2008 r., sygn. akt II K 201/08, za zarzucane czyny popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 3 i oddano w tym czasie ww. pod dozór kuratora sądowego, nie nałożono natomiast na skazanego ani grzywny ani środków karnych (k. 1143-1149, t. VI). Wyrok powyższy uprawomocnił się 24 lutego 2009 r. (k. 1183, t. VI), orzeczona w ten sposób kara pozbawienia wolności nigdy nie została zarządzona, w dniu 24 lutego 2012 r. upłynął 3 letni okres próby, zaś w dniu 24 sierpnia 2012 r. upłynął termin określony w art. 75 § 4 k.k. Oznacza to, że skazanie T. M. w sprawie o sygn. akt II K 201/08 (poprzedniej sygn. akt II K 1170/06) uległo zatarciu z mocy prawa.

W tym stanie rzeczy sposób procedowania przez Sąd Okręgowy uznać należy za wysoce naganny, tym bardziej, iż wszystkie wskazane wyżej okoliczności powinny być dobrze znane temu Sądowi skoro orzekał w przedmiocie wyroku łącznego w dniu 19 grudnia 2012 r. i jak wynika z protokołu rozprawy (k. 57v, akta III K 141/12) dopuścił dowód m. in. z akt sprawy o sygn. III K 46/11.

Zauważyć wypada, że Przewodniczący czuwa nad prawidłowym przebiegiem rozprawy, bacząc, aby zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy. Do okoliczności takich w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego niewątpliwie zaliczyć należy okoliczności dotyczące wcześniejszej karalności oskarżonego zwłaszcza w kontekście zapadłych prawomocnych skazań. Bazowanie w takim postępowaniu na samych odpisach poszczególnych wyroków jest niedopuszczalne i wymaga wytknięcia.

Jak słusznie wskazał prokurator w kasacji, w zaistniałej sytuacji procesowej odnośnie skazanego T. M. i wydanych co do niego prawomocnych skazań w sprawach o sygn. akt: II K 122/06, II K 1170/06 (II K 201/08), II K 278/07 i II KK K 18/12, nie zachodziły bowiem przesłanki wydania wyroku łącznego określone w art.

85 k.k., co powinno skutkować umorzeniem postępowania w oparciu o przepis art. 572 k.p.k. Wytknięte uchybienie miło rażący charakter i istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, które niewątpliwie pogorszyło sytuację skazanego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.